

Kállai Gyula elvtárs beszámolója

(Folytatás az 1. oldalról.)

erkölsi, politikai és anyagi támogatása nélkül.

De a felszabadult országoknak továbbra is szükségük van a szocialista országok támogatására, a velük való együttműködésre kivívott függetlenségük megvédése és az újjáépítés törekvései visszaverése érdekében. A gyarmati rabság elleni harc, amely a szocialista világrendszer kialakulása mellett korunknak másik legnagyobb forradalmi folyamata,

nem lehet teljes és diadalmos az újjáépítés elleni következetes harc nélkül.

Ebben a küzdelemben sem lehet féltőn megállni: a gyarmati iga lerázása, az újjáépítés törekvései teljes felszámolása nélkül nem vezet eredményre. Ebből a szempontból

továbbra is feltétlenül szükséges a szocialista világ és a volt gyarmati országok együttműködése,

kapcsolataik erősítése. A szocialista országokkal kialakított új típusú kapcsolataik jó alapot teremtenek arra, hogy szembeszálljanak azzal az óriási nyomással, amely az imperializmus részéről rájuk nehezedik. A mi utunk is — többek között — azt a célt szolgálja, hogy az együttműködést ebben a vonatkozásban is elmélyítse. Nagy megbecsüléssel és tisztelettel tekintünk azokra a népekre és vezetőikre, akik a gyarmati rendszer elleni harcukat most az újjáépítés elleni küzdelemben akarják véglegesen diadalra juttatni.

— Történelmi múltunk és társadalmi fejlődésünk több hasonló vonása mellett különösen fontos és nagy jelentősége van annak, hogy

a legfontosabb nemzetközi kérdések megítélésében tárgyalópartnereinkkel általában egyetértés alakult ki közöttünk,

álláspontjaink azonosak vagy hasonlóak. Közös fronton, azonos oldalon állunk ezekkel az országokkal abban a harcban, amelyet a gyarmati rend teljes és végleges felszámolásáért, az általános és teljes felszabadulásért, a népek előrehaladásáért, a világbékéjéért az imperializmus ellen folytatunk. Ez tükröződött a nyilvánosságra hozott közös nyilatkozatokban.

— Ezeknek az országoknak — éppúgy, mint a szocialista államoknak — belső feladataik elvégzéséhez békére, az alkotómunka e legfontosabb feltételére van szükségük.

— Kifejezésre juttatták: népeink érdekeit, a szabad és gyors társadalmi-gazdasági haladását biztosító állam felépítését leginkább a háború fenyegeti, s a háború veszélyét az imperializmus hordozza magában. Ezért

közösen kell küzdeni mindenféle imperialista agresszió ellen.

Teljes egyetértés mutatkozott meg abban a kérdésben is, hogy a világ békéje egy és oszthatatlan. Senki sem helyezkedhetik arra a kényelmes álláspontra, hogy a világ távoli részein elkövetett imperialista agresszió „nem érdek, mert messze van tőlünk”. Bárhol, bármelyik földrészen, bármely nép ellen követnek el ma agressziót, az minden más szabad és független nép belső rendjét és nemzeti függetlenségét is veszélyezteti. Minden imperialista agresszió — ha sikerrel jár — újabb agresszióra csábítja elkövetőjét. Korunkban tehát egyetemes érvényű érdekek játszanak

közre, hogy a nemzetközi béke fenntartásához, a társadalmi haladáshoz —

a nagy felelősségben osztozva minden nép, legyen kicsi vagy nagy, közös erőfeszítésekkel járuljon hozzá.

— Az állami vezetőkkel folytatott eszmecsere az azt mutatták, hogy ezek az országok a nemzetközi felelősség és az imperialista agressziójának fokozódásában feltevére ösztönözött függetlenségük súlyos fenyegetését látják. Tudják, hogy az agressziókkal együttjár a reakciók nehezedő imperialista nyomás fokozódása, s ez függetlenségüket veszélyezteti. Küldöttségünk fogadtatása, s az együttműködési készség megnyilvánulása valamennyi ország részéről azt mutatta, hogy — ezzel a veszéllyel szemben is —

a szocialista országokra akarnak támaszkodni.

— Nemzetközi tárgyalásaink középpontjában az amerikai imperialista vietnami agressziója állott. Teljesen egyetértettünk abban, hogy a bombázások újraindítása, a háború kiterjesztése — bármennyire is az úgynevezett békeoffenzívára leple mögé akarják rejteni — csak súlyosítja a helyzetet. Abban is egyetértettünk, hogy

az egyedüli megoldás: azonnal és feltétlenül meg kell szüntetni az agressziót,

meg kell szabadítani Vietnami népet a háború szörnyű pusztításaitól és rá kell bízni saját sorsának irányítását.

— Ha indulásunk az amerikai bombatámadások újraindítása beárnyékolta az ázsiai béke kilátásait, ugyanakkor a taskenti megegyezés kedvező hatását mindennél tapaszaltuk — mondotta Kállai Gyula, majd a vitás kérdések békés megoldásának fontosságát hangsúlyozta.

— Partnereink nagyra értékelték országunk hozzájárulását a gyarmatosítás azonnali és végleges felszámolásáért folyó küzdelemhez.

Ismerték és értékelték felépítéseinket az ENSZ-ben. Közös álláspontunk meg, hogy a gyarmatok fenntartása bünteti az emberiség ellen, együtt követeltük a vonatkozó ENSZ-határozatok végrehajtását és követeltük, hogy a gyarmatosító hatalmak vessenek véget gyarmati uralmuknak. Afrikai barátainkkal újra és újra beszélgettünk: tarthatatlan, hogy Afrika szabad földjén még vannak területek, ahol nem az afrikaiak a gazdák, hanem a volt gyarmatosítók — mondotta a miniszterelnök és biztosította támogatásunkról a népeket.

— Mindezek érthetővé teszik, hogy a vendéglátó országok vezetői és népei milyen nagy jelentőségűnek tekintik a szocialista államokkal kialakított kapcsolatokat hazájuk előrehaladása szempontjából. A magunk részéről kifejtettük: számunkra itt többről van szó, mint egyszerűen a békés egymás mellett élésen alapuló normális államközi kapcsolatokról. Mi, mint szocialista ország, internacionalista kötelességünknek tekintjük, hogy velük olyan — a kölcsönös előnyökön, a teljes szuverenitásán alapuló — politikai, gazdasági, tudományos és kulturális kapcsolatokat tartsunk fenn, amelyek hozzájárulnak nemzeti függetlenségük megszilárdításához, gazdasági és társadalmi felemelkedésükhöz.

— Több közös nyilatkozatban teljes egyetértéssel írtuk le, hogy

a szocialista országok és a fejlődő országok között új

típusú kapcsolatok alakulnak ki.

— Pártunk és kormányunk azzal is megbízott bennünket, hogy konkrét megállapodásokkal erősítsük az együttműködés szálait. Hosszú volna felsorolni, hogy a hat országban milyen tárgyalásokat folytattunk és hány megállapodást kötöttünk. Küldöttségünkben ott voltak a magyar gazdasági élet, a tudomány, a kultúra képviselői, akik jól felkészülve tárgyaltak valamennyi országban és hasznos megállapodásokat kötöttek.

Azokat a területeket kerestük, s meg is találtuk, amelyeken az együttműködés mindkét fél hasznára válik.

Így például mindegyik országgal megállapodtunk abban, hogy áruforgalmunkat kölcsönösen növeljük. Ahol pedig a szóban levő országok áruinkért még nem tudnak megfelelő ellentételt nyújtani,

nem riadtunk vissza az új utak, új vállalkozási formák keresésétől sem.

— Megállapodásaink során arra is törekedtünk, hogy a magyar tudományos és műszaki, valamint kulturális eredmények minél könnyebben hozzáférhetővé váljanak számukra, hiszen terveik megvalósításához sok szakkádere van szükségük. Kereskedelmi, műszaki-tudományos, kulturális és tájékoztatói eredmények, illetve munkatervük keretében rögzítettük is ezzel kapcsolatos kölcsönös vállalkozásainkat, feladatainkat.

— Hiba volna azt gondolni, hogy ezek az országok — minthogy szűkebben vannak a javaknak — mindent átvesznek tőlünk, amit szálítunk. Ezek az országok rendkívül rövid idő alatt akarják megszüntetni a gyarmati múlt keserű örökségét. Ehhez

a legfejlettebb technikát, a legjobb hatásfokú termelőeszközöket igénylik.

Ezért minden szocialista országnak külön-külön is nagyobb gondot kell foglalnia ezekkel a kérdésekkel és teendőikkel, de — véleményem szerint — az is egyre sürgetőbbé válik, hogy a szocialista országok a KGST kereteiben többoldalú megállapodással egyeztessék és hangolják össze lépéseiket.

— Mindenütt azt tapasztaltuk, hogy a vezetők és a tömegek egyaránt és rendkívül nagy érdeklődést tanúsítottak belső fejlődésünk, a szocialista építőmunka gyakorlati és tapasztalatai iránt. Mindenütt behatóan érdeklődtek a szocialista iparosításról, a mezőgazdaság szocialista átszervezéséről, kulturális forradalmunkról, társadalmunk politikai szervezettségéről, a szocialista demokráciáról.

— Két országban — az Egyesült Arab Köztársaságban és Tanzániában — látogatást tettünk az ország életében fontos szerepet betöltő pártok — az Arab Szocialista Unió, illetve a Tanganyikai Afrikai Nemzeti Unió — vezetőinél. Üdvözlöttük azt a törekvésüket, hogy e pártok, valamint a mi pártunk között, e pártok és a mi Hazafias Népfrontunk között kölcsönösen hasznos kapcsolatok alakuljanak ki és sor kerüljön a tapasztalatok kicserélésére is. Az Arab Szocialista Unió pártküldöttségét Központi Bizottságunk nevében meghívtam: tegyenek látogatást nálunk,

tanulmányozzák a mi pártunk felépítését, szervezését, működését, az ország életében betöltött szerepét.

— Küldöttségünk tagjai a legmaradandóbb hatást

azok a szívvel-lellettel győnyörködtető eredményeket gyakorolták, amelyeket a meglátogatott államok a rendkívül nehéz külső és belső viszonyok, az imperialista újjáépítés törekvései, a gyarmati sorból visszamaradt terhes örökség ellenére országuk fejlesztésében, népiük felemelkedésében már eddig is elérték.

Beszámolt Kállai Gyula arról is, milyen példát látta ennek küldöttségünk.

— Tapasztaltuk azt is, hogy a függetlenség kivívása, az új élet építése milyen gyökeresen megváltoztatja magukat az embereket.

— Amikor Tanzánia felé haladva — a MALÉV történetében első ízben — átrepülte gépünk az egyenlítő — parancsnokunk közölte, hogy Dar es Salaamban 42 fokos hőmérséklet vár ránk, 95 százalékos páratartalommal. Valóban, a gépből kiszállva arcunkon éreztük a trópusok forróságát. Vendéglátóink meleg szeretete ezt a forróságot is felülmúlta. Ahogy az emberek fogadtak bennünket a repülőtérről az elnöki palotáig vezető úton, sűrű csoportokban éljenezve, dalolva és táncolva, a szeretet megannyi megnyilvánulásával —

utunk valóban a barátság és a szolidaritás diadalútja volt.

Tanganyikai és zanzibari programjuk részleteiről beszélt ezután, majd így folytatta:

— Amikor az emberekkel találkoztunk, szűkebb körben vagy nagygyűlésen, tájékoztattuk egymást népiük életéről, törekvéseiről. Nem állítjuk, hogy eleget tudunk egymásról. Tudták és tudják azonban a legfontosabbat: azt, hogy

barátsággal jöttünk, azonosok a törekvéseink, ösztönözünk együtt akarunk működni velük mindenben,

hogy lényegében közös fronton vagyunk velük volt elnyomóikkal, a gyarmatosítókkal szemben.

— Saját szemünkkel láttuk:

ezek a népek érzik már a függetlenség és a szabadság ízt és erőll lemondani többé nem fognak.

Ez a forradalmi hangulat magyarázza, hogy bennünket, egy szocialista ország küldöttségét, nemcsak a vendégek kijáró tisztelettel és kedvességgel, hanem

mint a szocialista rendszert építő nép küldöttségét, sors- és harcostársakként fogadtak.

— Bejárva ezeket az országokat, tovább szilárdult bennünk az a meggyőződés, hogy a szocialista világrendszernek, a fejlődő országok csoportjának, valamint a kapitalista országok munkásszótályaiknak és összes haladó erőinek összefogása képes biztosítani és biztosítani is fogja a világ békés, progresszív fejlődését. Mi igyekezzünk eme magasztos megbízatásnak, erőnk összefogásának mindenütt eleget tenni.

— Bármerre is jártunk, e barátság jegyében,

mindenütt arra kérték bennünket: adjuk át üdvözlőlevelüket a magyar népek, kormányának és pártjának.

Engedjék meg, hogy e megismerő megbeszélésnek ez alkalommal tegyek eleget. A magunk részéről kívánjuk, hogy a minket vendégül látó országok népe és vezetői jó erőben folytassák a nemzetközi együttműködést, a békét és népeik javát szolgáló tevékenységüket. (MTI)

Jövőre: mezőgazdasági kiállítás és vásár

Szombaton délelőtt a Földművelésügyi Minisztériumban dr. Soós Gábor miniszterhelyettes elnökletével megtartotta első ülését a 66. Országos Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár főbizottsága.

A soron következő mezőgazdasági kiállítást 1967-ben rendezik meg, a nyár végén, a nyári és az őszi munkacsúcs közötti időszakban. A kiállítás elsősorban oktató

jellegű lesz: fő célja a mezőgazdasági termelés korszerűsítését elősegítő technológiák és eszközök ismertetése.

A kiállítás területének, létesítményeinek bővítésére, felújítására még ebben az évben tizenhárommillió forintot fordítanak. Megkezdik a kiállítás eddig elhanyagolt környékének rendezését, szépítését is. (MTI)

„Magyar nap” Lipcsében

Lipcsében a szombat délelőtti program erősen magyar jelleget kapott. A vásár 11/C pavilonjában szombaton délelőtt, egy nappal a vásár területének megnyitása előtt több száz NDK-beli és külföldi újságíró jelenlétében megtartták a vásár magyar részlegét bemutató sajtókonferenciát.

A magyar kormányküldöttség pedig, amely dr. Trautmann Rezső építésügyi miniszter vezetésével pénteken a késő esti órákban érkezett meg Lipcsébe, szombaton reggel már végigjárta a kiállításnak azokat a pavilonjait, ahol a vásárlátogatók magyar árukkal találkozhatnak.

Bemutatóval fejeződött be a gépesítési tanácskozás

Szombaton gyakorlati bemutatóval fejeződött be a VI. országos mezőgazdasági gépesítési tanácskozás, amelynek résztvevői — mint már jelentettük — Szegeden két napon kevesetül előadásokat hallgattak, tegnap pedig Hódmezővásárhelyre látogattak. Ott megtekintették a Mezőgazdasági Gépjavitó Állomás műhelyeinek szalgrendszerű munkáját. Országos viszonylatban Hódmezővásárhelyen végzik az MTZ, az UTOS, az UE-28-as típusú traktorok, valamint a szovjet kombájnok önindító, dinamó és elektromágneses berendezéseinek javítását.

Ugyancsak bemutatót vetettek részt a vendégek a Hódmezővásárhelyi Állami Gazdaságban, amelynek dolgozói mintaszerűen szervezték meg a gépuvar rendjét. Az erő- és munkagépeket típusonként csoportosítva helyezték el és úgy, hogy könnyen megközelíthetők, bármikor mozgathatók legyenek. Ezenkívül a gazdaság szakemberei bemutatták a meghívottaknak az üzemanyag helyes tárolási módját. A tanácskozás hallgatói végül a Hódmezővásárhelyi Mezőgazdasági Gépjavitó Vállalat szerelőcsarnokában tettek látogatást, s a traktormotorok főjavítását szemlélték meg.

Mérlegzáró közgyűlés a ktsz-ekben

Javuló szolgáltatás — Növekvő export

Ezen a héten megkezdődtek Szegeden a kisipari szövetkezetek mérlegzáró közgyűlései, melyeken elsősorban a tavalyi végzett munka eredményeiről vetnek számot, de természetesen az idei feladatokkal is sokat foglalkoznak. Tegnap, szombaton többek között az Univerzál Vegyi, Kulturális és Szolgáltató Ktsz, valamint az Április 4. Cipész és Papucskészítő Ktsz tartott közgyűlést.

A Cipész Ktsz

Cserzy Mihály utcai üzemiüzemének művelődési termében Barna Ferenc elnök számolt be a tavalyi év munkájáról. Végül az előző évben 104 százalékos teljesítést ért el, ami igen öröndetes, sokat feljött az export is. Még 1964-ben 39 ezer, 1965-ben 66 ezer pár fécipőpót szállítottak külföldre. Bár a kifüggetett minőségű kőtér összeg csökkent, még mindig elég sok reklamáció fut be, különösen a papucsk miatt. A ktsz önálló gazdálkodást folytató közüzem, úgyhogy idén csak akkor képes eleget tenni az egyre szigorúbb feladatoknak, ha termékeinek gazdaságosságán, s főképp minőségén javít. Az idei terv 120 ezer pár fécipőpót és 160 ezer pár papucs gyártását írja elő. Az export tovább növekszik, s eléri a 70 ezer párt. A javítórészlege munkájának megkönnyítésére rendezték ezek helyiségeit és berendezését. A vezetőség és az ellenőrző bizottság beszámolóját

követően a városi pártbizottság nevében Lacsnai Mihály elvtárs üdvözölte a szövetkezet tagjait. Gratuláltak a sikerekhez a felettes szervek és a társszövetkezetek képviselői is. Több szövetkezeti tag szóvá tette az anyaghiányt és a szakmunkás-utánpótlásban mutatkozó hiányosságokat.

A közgyűlés végén kiosztották a nyereségrészesedést. A szövetkezet tavaly 4 millió 200 ezer forint nyereséget ért el, s ebből 842 ezer forint jutott osztalékként a ktsz mintegy 350 tagjának és dolgozójának.

Az Univerzál Ktsz

mérlegzáró közgyűlésén, a KISZÓV Klubjában Fekete Lászlónak, a szövetkezet elnökének és Parkas József főkönyvelőnek jelentéséből kitént, hogy a ktsz 1965-ben nagymértékben növelte a lakosság részére végzett szolgáltatások körét és az exporttermelést, s több mint 17 millió forint értékű munkát végzett.

A tervezett szolgáltatás és termelőmunka eredményeként a jól gazdálkodó szövetkezet felosztotta a nyeresége megközelítőleg egymillió forintot, s így mintegy kéthónapi fizetésnek megfelelő összeget fizethet dolgozóinak.